

ACC. NR M. 9416:1-6.

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Åke Hamneby*
Härad: *Medelstads* Adress: *Bol. 97 Romelby*
Socken: *Romelby* Berättat av: *Fredrik Svansson*
Uppteckningsår: *1944* Född år *1867* i *Kallinge, Katedersgär.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagor om Fredrik Svansson och Kallinge musikkår 1-2.
Majstämor, tövning & tövsnalar 3-5.
Spel-öla i skarp 6.

L. u. F. 46.

Skriv endast på denna sida!

L. Sveusson har varit maskinarbetare & montör.

Började spela blåsinstrument vid 16 år, slutade vid meq. 50.
"Bruket" skaffade instrument, en fanjunkare ^{Anders} Lindholm,
övarde första musikkåren ett par månader. Sedan fingo de
reda sig själva i många år. Av en eller annan anledning
tråk. brist på intresse låg musiken nere några år. Sveusson
tog sig för att öva upp tre stycken nya. Kårens klock som
fick höra det erbjöd sig att [förmodligen på bolagets bekost-
nad] skaffa dem en ledare, fanjunkare ^{Anders} Johansson, vid
Blekinge bataljon, Broderna, som stannade ett par år. Då
äldre och yngre musikanter sedermera inte kunde dröja
uppstod splittring och de äldre drog sig tillbaka. Trots
att borgspatron Kochmans lovat musikanterna att få
behålla instrumenten har dessa sedermera avfordrats
dem. Noterna - hundra i två band - ett med dans- och
ett med konsertmusik såldes till en f.d. medlem, som
avflyttat. Sveusson blev så förargad över den nya
ordningen att han brände en stor packe egna lösa noter.

x) = Kochmans gemenskap

ACC. N:R M. 9416:2.

2)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Musikkåren spelade så gott som varje söndag på
"flakern" (dansbanan) utan ersättning. Klassör Krook
bjöd den afta på punsch.

Vid större festligheter, högre tjänstemäns jämna
födelsedagar, en lång följd av år på morgonen 1te
Maj, samt alltid vid majstängsen spelade kåren
utan annan ersättning än egen traktering. 1te Maj
tog de med sig. Samhället under spel och stannade
vid högre tjänstemäns bostäder.

Majstång.

"Vid Kallinge bruk hade de majstång på 1870-talet. De hade nog haft stång många år då. Den första dansbansen byggdes på en plats där man förrt ^{haft} senare hade majstång, träl i stället av 1870-talet. Fyra olika ställen har stängen stått på sin dess. Nu sist vid idrottsplatsen, "Jernvallen".

Den kallades 'majstång' ända tills man på senare år börjat säga 'midsommarsång'.

Ny stång togs varje år, vanl. på brukets skog.

Man tog den största gran man fick tag i. Pojkar och flickor hjälptes åt att ta gran. Man sågade ned trädet och kristade av det i skogen. Åst åt köra hem stängen fick man låsa vid gården [Kallinge gård el. slättgården tillh. Kockums jernverks A.B. el. "Bruket"]. En del tår togs med hem från skogen. Man höll på hela natten före midsommarafton att dra hem tår och plocka blommor. Vilda blommor

plöckades vid diketskanter och på åkrar, men man stal blommor i trädgårdar också, vad man kom över; röda pioner ville man särskilt åt. På morgon eller middagsafton voro många trädgårdar ränsade på blommor.

Hela stängsen kläddes med löv och blommor (Man för tiden hade de bara lite grönt och så lite blommor i toppen). Stängsen lades på botten och en tvärså spikades på. Från tvärsåns ändan upps till toppen hängdes jirlängor och nedes slår krausar. I toppen sattes en flagga. Vanligen höll man på hela natten.

Middagsafton på en restes stängsen, då bod ungdomarna de äldre om hjälp. Man använde slakar, klyngor (klyngor) och saxar för att få upps den.

Någon gång, trol. på 1880-talet, bjöd folket på öl och brännvin. Senare fick man endast öl.

Man lät stänga stä och blommanorna rissa
tills den föll ner vad det nu blev av den, och skaffade
en ny stäng nästa år.

Majstäng reses fortfarande. Nu på idrotts-
platsen.

I Kalleberga by och vid bruket (Kallinge) lövade
man inne i rummen och på verandor. Dörsalar
byggdes av i marken nedatta nuga björkar
mellan den sattes lövgrönan för att det skulle
bli tät. Det gjordes för att det skulle så vara
och det pryddes på upp. Det fanns väl inte
en vägning som inte pryddes med björk-
el. löv. Dörsalar gjordes man för att man ville vara
ute den natten. Man var som en enda stor familj,
gick från den ene till den andre. Det bjöds på
smörgår och kaffe och trämvin hade vi på också
ibland.

Majstängens sätter nog upp bara för nöjes skull."

Spel-ola i Skarup (Ola Olsson)

" Han kallades för det mesta bara "Ola i Skarup".

Pojkar och flickor fr Kallinge bruk och Kalleberga by brukade gå och hämta Ola, som under vägen till dansbanan i Kallinge spelade klarinett. Han kunde hålla på åtminstone en kvart medan de gick. När vi kom till "flaken" (dansbanan) tog han till fiolen. Han var mycket glad för brännvin, kunde vara så full att man fick sätta honom upp på spelmannsbordet, sätta fiolen under hakan på honom och sträcken i handen samt dra ett par tag över skängarna. Då vaknade han till lit och kunde sedan hålla på hela natten. Han stampade alltid taktten med ena foten. Pojkarna skojade med honom genom att peta stann under klacken.

Betalningen för en spel natt var ofta bara brännvin, men vi samlade också ihop lite slantar åt honom. (En son till honom, "Spel-August", August Olsson, var smickare, bodde i Rosnäsby. Spelade både blåsinstrument och fiol.)